

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 248.850 van 9 november 2020
in de zaak A. 224.517/IX-9241**

In zake : Ward ROBBEN
 woonplaats kiezend te 3270 Scherpenheuvel
 Albertusplein 27

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de juridische cel van de afdeling Advies en Ondersteuning
gevestigd te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 februari 2018, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Vlaamse reffectatiecommissie van 7 december 2017 waarbij het bezwaarschrift van Ward Robben tegen zijn reffectatie naar het CVO BVS te Elsene wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 oktober 2020.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en adviseur Frederik Stevens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker, die beschikt over een diploma van licentiaat in de rechten en een bewijs van pedagogische bekwaamheid, is sinds 1 januari 2006 vast benoemd in het ambt van leraar TV voor een opdracht van 4/20 in de categorie economisch hoger onderwijs van het korte type voor sociale promotie bij het CVO Mobyus te Leuven.

3.2. Bij aanvang van het schooljaar 2017-2018 wordt verzoeker bovrentallig voor die opdracht.

3.3. Op 17 november 2017 beslist de Vlaamse reffectatiecommissie verzoeker met ingang van 1 december 2017 te reffecteren in de betrekking van “1/20 Transportverzekeringen”, “0,5/20 Tussenpersonen” en “3/32 administratieve ondersteuning (niet organiek ambt elektronisch doorsturen met code 165)”

naar het CVO BVS te Elsene.

Zowel verzoeker als het CVO BVS worden van die beslissingen op dezelfde dag in kennis gesteld.

3.4. Naar eigen zeggen heeft verzoeker daags na de ontvangst van de reffectiebeslissingen – op 23 november 2017 – telefonisch contact opgenomen met de Vlaamse reffectatiecommissie om bijkomende informatie te verkrijgen over de betrekkingen, waarna hem werd gemeld dat hij daartoe contact moest opnemen met het CVO BVS. Daarop zou hij hebben gebeld met het CVO dat hem echter evenmin toelichting over de betrekkingen heeft verschaft daar het CVO niet op de hoogte zou zijn geweest van verzoekers reffectatie.

3.5. Op 24 november 2017 dient verzoeker vervolgens een bezwaarschrift in tegen zijn reffectatie bij de Vlaamse reffectatiecommissie.

3.6. Op 7 december 2017 beslist de Vlaamse reffectatiecommissie het bezwaarschrift van verzoeker niet te aanvaarden en de gedane toewijzingen te behouden. Dat is de bestreden beslissing, die luidt:

“Tijdens de vergadering van 7 december 2017 van de kamer voor het gesubsidieerd onderwijs van de Vlaamse reffectatiecommissie werd het bezwaar betreffende uw reffectatie van 1/20 Transportverzekeringen en 0,5/20 Tussenpersonen en 3/32 administratieve ondersteuning naar CVO BVS, Pleinlaan VUB te 1050 Elsene, aan de vergadering voorgelegd.

Het feit dat u aangeeft niet de vaardigheden en kennis te hebben om de toegewezen module te doceren, en het feit dat de toegewezen module geen uitstaans heeft met de vakken die u gedurende 25 jaar heeft gegeven, kan de commissie niet aanvaarden als reden om de reffectatie niet te laten doorgaan, aangezien u een vereist bekwaamheidsbewijs heeft voor de modules Transportverzekeringen en Tussenpersonen.

Aangezien er voor u niet voldoende organieke uren ter beschikking waren, kreeg u ook nog 3/32 administratieve ondersteuning conform artikel 17 en 47bis van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage

‘... 5° na de toepassing van de procedure, vermeld in dit besluit, vastbe-

noemde personeelsleden die geheel of gedeeltelijk ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en voor wie geen reffectatie of wedertewerkstelling mogelijk is, beschikbaar stellen als administratieve ondersteuning onder de voorwaarden vermeld in artikel 47bis.’

Hier is geen specifieke kwalificatie voor vereist. Het schoolbestuur kan in overleg met u beslissen voor welke aspecten u het meest zinvol kan ingezet worden.

Een toewijzing gebeurt in een betrekking en niet in een vestigingsplaats. De commissie neemt als plaats van tewerkstelling de hoofdschool, in dit geval dus Pleinlaan 2 te Elsene. Voor de berekening van de afstand woon-werk gaat zij ook uit van de afstand woonplaats-plaats hoofdschool, in casu 52 km. In de toewijzingsbrief staat dus wel degelijk voldoende informatie. De aangehaalde verplaatsingsduur van meer dan 2 uur kan dan ook niet aanvaard worden als geldige reden om het bezwaar te aanvaarden vermits de afstand van de woonplaats naar de school de 60km niet overschrijdt.

U kan zich ook niet beroepen op het feit dat u gereffecteerd werd in een ander net aangezien zowel het CVO Mobyus als het CVO BVS tot het gesubsidieerd vrij onderwijs behoren. De commissie doet immers reffectaties per karakter in het gesubsidieerd onderwijs.

‘2.5. Karakter

Het begrip ‘karakter’ wordt ingevoerd in functie van de werkzaamheden van de Vlaamse reffectatiecommissie en wordt als volgt gedefinieerd:

‘indeling van instellingen en scholen naargelang ze behoren tot het gesubsidieerd officieel onderwijs, het gesubsidieerd vrij onderwijs naargelang van de onderscheiden godsdiensten of levensbeschouwingen, of tot het gesubsidieerd vrij niet-confessioneel onderwijs’.’ (omzendbrief PERS/2003/08)

Er worden geen andere redenen aangehaald die door de commissie kunnen aanvaard worden als geldige reden om het bezwaarschrift te aanvaarden conform artikel 45 van het voornoemde besluit van 29 april 1992.

Het bezwaarschrift wordt bijgevolg niet aanvaard. De in de eerste alinea opgenomen toewijzingen blijven behouden.”

Verzoeker wordt op 19 december 2017 van die beslissing in kennis gesteld.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Het eerste middel is genomen uit de schending van artikel 45,

1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 ‘betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage’ (“reffectatiebesluit”), van artikel 25 van het ministerieel besluit van 26 november 1991 ‘houdende toepassingsmaatregelen van de werkloosheidsreglementering’ (“ministerieel besluit van 26 november 1991”), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (“formelemotiveringswet”), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

Verzoeker voert aan dat op grond van artikel 45, 1°, van het reffectatiebesluit *iuncto* artikel 25 van het ministerieel besluit van 26 november 1991 een dienstbetrekking als niet passend wordt beschouwd indien de dagelijkse duur van de verplaatsing meer dan vier uur bedraagt, hetgeen wordt herleid naar twee uur indien de betrokkene ouder is dan vijftig jaar zoals *in casu* het geval is. Hij stelt vast dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat zijn verplaatsingsduur naar Elsene langer is dan twee uur en dat de modules ‘Transportverzekeringen’ en ‘Tussenpersonen’ niet worden onderwezen in de hoofdschool in Elsene. Vervolgens wordt evenwel toch de hoofdschool beschouwd als de plaats van tewerkstelling en wordt de afstand van zijn woonplaats naar de hoofdschool in aanmerking genomen, terwijl geen enkele bepaling stipuleert dat de hoofdschool als plaats van tewerkstelling moet worden beschouwd en ook geen enkele bepaling een administratieve overheid machtigt om te oordelen over het al dan niet vervuld zijn van de voorwaarden van artikel 45, 1°, van het reffectatiebesluit *iuncto* artikel 25 van het ministerieel besluit van 26 november 1991, zonder enige kennis van de werkelijke plaats van tewerkstelling. Verzoeker stelt dat de Vlaamse reffectatiecommissie in strijd met de voornoemde bepalingen van oordeel is dat de beoordeling van de weigeringsgrond kan geschieden op basis van een fictieve plaats van tewerkstelling en dat enig onderzoek naar de werkelijke plaats van tewerkstelling niet vereist is.

Voorts is verzoeker van oordeel dat de bestreden beslissing ge-

brekkig is gemotiveerd doordat niet blijkt niet op grond van welke redengeving of berekening de bedoelde tewerkstellingsplaats kan worden bereikt binnen de grenzen vastgelegd in de reglementering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

Hij doet ook gelden dat uitgaan van een fictieve plaats van tewerkstelling niet alleen in strijd is met de letterlijke bewoordingen van de reglementaire bepalingen, maar ook met de geest ervan nu deze bepalingen onmiskenbaar verwijzen naar een reële en niet naar een fictieve toestand. Een dergelijke fictieve beoordeling leidt volgens verzoeker *in casu* ook tot willekeur, hetgeen wordt bevestigd door het feit dat het CVO BVS nog op andere locaties haar onderwijsactiviteit ontwikkelt. Verzoeker benadrukt dat noch de Vlaamse reëffectatiecommissie, noch het betrokken CVO hem hebben meegedeeld op welke locatie de opgelegde reëffectatie zou moeten worden uitgevoerd en hij merkt op dat de Vlaamse reëffectatiecommissie het evenmin nodig heeft gevonden om in het kader van het onderzoek van het bezwaarschrift hieromtrent enig onderzoek uit te voeren. Het is voor verzoeker dan ook duidelijk dat de werkelijke plaats van tewerkstelling niet gekend is en dat zijn argumentatie op willekeurige en onjuiste gronden is afgewezen.

5. Voor zover de verwerende partij doet gelden dat het aan verzoeker toeviel om contact op te nemen met het CVO om de precieze plaats van tewerkstelling te vernemen, repliceert verzoeker in de memorie van wederantwoord dat hij al het mogelijke heeft gedaan om te worden geïnformeerd door contact op te nemen met de Vlaamse reëffectatiecommissie en met het betrokken CVO, maar dat die hem geen bijkomende informatie konden verschaffen omtrent de betrekkingen, de werkelijke plaats van tewerkstelling en het tijdstip van tewerkstelling.

Voorts merkt verzoeker op dat de verwerende partij niet betwist dat de Vlaamse reëffectatiecommissie enkel rekening heeft gehouden met een fictieve plaats van tewerkstelling en geen enkel onderzoek heeft gevoerd naar de werkelijke plaats van tewerkstelling. Verzoeker stelt dat een dergelijke handel-

wijze een behoorlijk functionerende administratie onwaardig is en in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel. Dat de werkelijke plaats van tewerkstelling niet was gekend, kan enkel tot het besluit leiden dat de bestreden beslissing willekeurig is aangezien ze niet is gesteund op de juiste feitelijke gegevens. Er anders over oordelen zou inhouden dat verzoeker elke rechtsbescherming wordt ontnomen.

In de mate dat de verwerende partij betoogt dat na contact met het CVO is gebleken dat Vilvoorde de plaats van tewerkstelling is, dat de afstand tussen verzoekers woonplaats en het CVO 53 kilometer is en dat verzoeker de reffectatie in geen enkele vestiging van het CVO kon weigeren omwille van de afstand, repliceert verzoeker dat een dergelijk verweer een argumentatie *post factum* is die het ongemotiveerd, willekeurig en onzorgvuldig karakter van de bestreden beslissing niet kan wegnemen. Verzoeker voegt daaraan toe dat het verweer bovendien niet is onderbouwd en dat uit eigen berekeningen blijkt dat de afstand tussen zijn woonplaats en Vilvoorde meer bedraagt dan 60 kilometer.

6. In zijn laatste memorie argumenteert verzoeker dat de interpretatie van het begrip ‘plaats van het werk’ als ‘plaats van de hoofdschool’ door niets wordt ondersteund. Artikel 25, § 4, van het ministerieel besluit van 26 november 1991 is duidelijk en dient niet te worden geïnterpreteerd. Er wordt verwezen naar de plaats van het werk en dat is waar verzoeker zijn les- of administratieve opdracht moet uitvoeren en niet de plaats van de hoofdschool waar hij niet aanwezig moet zijn. Dit impliceert ook dat moet worden meegedeeld waar de tewerkstelling concreet moet worden uitgeoefend. Er anders over oordelen zou volgens verzoeker leiden tot een uitholling van de rechten van de gereffecteerde en het criterium van de maximale afstand tot het werk zinledig maken. Het zou, aldus verzoeker, ook leiden tot een ongeoorloofde discriminatie tussen een gereffecteerde die wordt gereffecteerd in een school met slechts een vestigingsplaats en een gereffecteerde die wordt gereffecteerd in een betrekking die wordt uitgeoefend in een school met meerdere vestigingsplaatsen, terwijl het feit dat een school meerdere vestigingen heeft een dergelijk onderscheid niet kan verantwoorden, temeer daar artikel 25, § 4, van het ministerieel besluit van 26 no-

vember 1991 niet verwijst naar de schoolinstelling maar naar de plaats van het werk.

De omstandigheid dat de reffectatiecommissie reffecteert in een betrekking en niet in een vestigingsplaats acht verzoeker niet relevant voor de interpretatie van artikel 25, § 4, van het ministerieel besluit van 26 november 1991 aangezien dit niets zegt over de wijze waarop de plaats van het werk moet worden begrepen.

Verzoeker wijst er tot slot op dat het begrip ‘hoofdschool’ geen decretale, wettelijke of reglementaire grondslag heeft en dat het bijgevolg niet duidelijk is hoe die term moet worden begrepen.

Beoordeling

7. Artikel 44 van het reffectatiebesluit luidt:

“§ 1. Het personeelslid dat gereffecteerd of wedertewerkgesteld wordt, kan binnen een termijn van vijf werkdagen, te rekenen vanaf de ontvangst van het aanbod, per aangetekende brief of tegen ontvangstbewijs een bezwaarschrift indienen tegen :

[...]

4° de reffectaties en de wedertewerkstellingen door de Vlaamse reffectatiecommissie bij de voorzitter van de Vlaamse reffectatiecommissie.

[...]

§ 4. Het personeelslid moet zijn bezwaarschrift omstandig motiveren.

[...].”

8. Artikel 45, 1°, van het reffectatiebesluit bepaalt als geldige reden voor het niet aanvaarden van een reffectatie of wedertewerkstelling:

“wanneer het gereffecteerde of weder te werk gesteld personeelslid de tewerkstellingsplaats niet kan bereiken binnen de grenzen vastgelegd in de reglementering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

Met uitzondering van het volwassenenonderwijs geldt dit niet als een personeelslid wordt gereffecteerd of wedertewerkgesteld in de eigen instelling, met inbegrip van alle vestigingsplaatsen van deze instelling.

Dit geldt evenmin als een personeelslid wordt gereffecteerd of wederte-

werkgesteld in een instelling of vestigingsplaats gelegen in dezelfde gemeente als die waar het personeelslid op de vooravond van zijn terbeschikkingstelling tewerkgesteld was;”

9. In de artikelen 22 tot 32*ter* van het ministerieel besluit van 26 november 1991 worden de ‘criteria van de passende dienstbetrekking’ bepaald. Artikel 25 van het ministerieel besluit van 26 november 1991 luidt:

“§ 1. Een dienstbetrekking wordt als niet passend beschouwd indien zij een dagelijkse afwezigheid uit de gewone verblijfplaats ten gevolge heeft van meer dan 12 uur of indien de dagelijkse duur van de verplaatsing meer dan 4 uur bedraagt.

Om de duur van de afwezigheid en van de verplaatsing te bepalen wordt rekening gehouden met de gemeenschappelijke vervoersmiddelen en eventueel met de persoonlijke vervoersmiddelen die de werknemer normaal kan gebruiken.

[...]

§ 4. Indien de afstand tussen de verblijfplaats van de werknemer en de plaats van het werk 60 km niet overschrijdt, wordt geen rekening gehouden met de duur van de afwezigheid en van de verplaatsing.

[...]”.

Artikel 32*ter* van het ministerieel besluit van 26 november 1991 bepaalt:

“Het passend karakter van een dienstbetrekking in hoofde van een werkloze die de leeftijd van 50 jaar bereikt heeft, wordt bepaald rekening houdend met de criteria opgenomen in de onderhavige afdeling en met de navermelde bepalingen.

[...]

In afwijking van artikel 25, § 1, eerste lid, wordt een aan een werknemer van 50 jaar of meer aangeboden dienstbetrekking als niet passend beschouwd indien zij een gewone dagelijkse afwezigheid uit de gewone verblijfplaats ten gevolge heeft van meer dan 10 uur of indien de dagelijkse duur van de verplaatsing meer dan 2 uur bedraagt.

[...]”.

10. In omzendbrief PERS/2003/08 van 28 juli 2003 ‘De reffectatie- en wedertewerkstellingsregeling voor de inrichtende machten en de personeelsleden tewerkgesteld in het niet-tertiair onderwijs’ (“omzendbrief PERS/2003/08”) is de voormelde reden om een reffectatie niet te aanvaarden als volgt toegelicht:

“- wanneer het gereffecteerde of wedertewerkgestelde personeelslid de tewerkstellingsplaats niet kan bereiken binnen de grenzen vastgelegd in de reglementering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening;

RVA-regel

a. Afwezigheid:

‘Een dienstbetrekking wordt als niet passend beschouwd indien zij een gewone dagelijkse afwezigheid uit de gewone verblijfplaats ten gevolge heeft van meer dan 12 uur of indien de dagelijkse duur van de verplaatsing gewoonlijk meer dan 4 uur bedraagt.

Om de duur van de afwezigheid en van de verplaatsing te bepalen wordt rekening gehouden met de gemeenschappelijke vervoermiddelen en eventueel met de persoonlijke vervoermiddelen die de werknemer normaal kan gebruiken.’

Concreet betekent dit dat een personeelslid een reffectatie of wedertewerkstelling kan weigeren als hij/zij dagelijks meer dan 12 uur afwezig is of een dagelijkse verplaatsing van meer dan 4 uur heeft. Als het personeelslid 50 jaar is of ouder, kan dit personeelslid een reffectatie of wedertewerkstelling weigeren als hij/zij dagelijks meer dan 10 uur afwezig is of een dagelijkse verplaatsing van meer dan 2 uur moet maken.

b. Afstand:

‘Indien de afstand tussen de verblijfplaats van de werknemer en de plaats van het werk 60km niet overschrijdt, wordt geen rekening gehouden met de duur van de afwezigheid en van de verplaatsing’

De RVA-regel geldt niet wanneer een personeelslid wordt gereffecteerd of wedertewerkgesteld in de eigen instelling, met inbegrip van alle vestigingsplaatsen die deze instelling heeft.

Hij geldt evenmin wanneer een personeelslid wordt gereffecteerd of wedertewerkgesteld in een instelling of een vestigingsplaats gelegen in dezelfde gemeente als deze waar het personeelslid op de vooravond van zijn terbeschikkingstelling tewerkgesteld was.

De RVA-regel geldt wel in het volwassenenonderwijs voor een personeelslid dat in een andere vestigingsplaats van het eigen centrum moet worden gereffecteerd of wedertewerkgesteld. Een personeelslid dat ter beschikking wordt gesteld in een centrum voor volwassenenonderwijs kan m.a.w. een reffectatie of wedertewerkstelling weigeren in een andere vestigingsplaats van het centrum als het personeelslid de aangeboden betrekking in die vestigingsplaats niet kan bereiken binnen de grenzen vastgelegd in de reglementering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.”

11. In zijn bezwaarschrift heeft verzoeker onder meer aangevoerd dat de reffectatiebeslissingen geen correcte plaats van tewerkstelling bevatten aangezien in Elsene enkel taalcursussen worden gegeven zodat ze gebrekkig gemotiveerd zijn, dat het betrokken CVO niet op de hoogte was van zijn reffectatie en hem geen informatie kon verschaffen omtrent de plaats van tewerkstelling en

dat in de foutieve veronderstelling dat de tewerkstelling toch in Elsene is, zijn verplaatsingsduur meer dan twee uren bedraagt hetgeen een geldige reden is om de reffectatie niet te aanvaarden.

12. Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat artikel 25, § 4, van het ministerieel besluit van 26 november 1991 bepaalt dat geen rekening wordt gehouden met de duur van de verplaatsing indien de afstand tussen de verblijfplaats en de plaats van het werk 60 km niet overschrijdt. Zoals de verwerende partij terecht stelt, laat artikel 32ter, derde lid, van het voornoemde ministerieel besluit artikel 25, § 4, van dat besluit onverlet.

13. In het middel betwist verzoeker niet dat de afstand van zijn woonplaats tot de plaats van de hoofdschool van het CVO in Elsene 52 kilometer bedraagt.

Verzoeker voert wel aan dat de verwerende partij ten onrechte oordeelt dat de plaats van tewerkstelling de hoofdschool in Elsene is. Volgens verzoeker miskent de verwerende partij hiermee het begrip ‘plaats van het werk’ zoals bedoeld in artikel 25, § 4, van het ministerieel besluit van 26 november 1991.

14. Noch in het ministerieel besluit van 26 november 1991, noch in omzendbrief PERS/2003/08 wordt gedefinieerd wat onder ‘plaats van het werk’ moet worden begrepen. Ook elders in de reglementering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening wordt het begrip niet gedefinieerd. Uit artikel 45 van het reffectatiebesluit en de toelichting in omzendbrief PERS/2003/08 waarin concreet wordt verwezen naar de vestigingsplaats, kan evenwel worden afgeleid dat de ‘plaats van het werk’ begrepen moet worden als de plaats van de daadwerkelijke tewerkstelling, dus daar waar de opdracht effectief wordt uitgevoerd. Het lijkt ook in overeenstemming met de geest van de regelgeving om aan te nemen dat het doel van de regel erin bestaat een te lange reële verplaatsing te vermijden.

In zoverre wordt verzoeker bijgevalen.

15. Daartegenover staat dat een reffectatie in een betrekking gebeurt en dat de reffectatiecommissie enkel beschikt over de gegevens van de onderwijsinstelling waar de betrekking openvalt. Een vacature bij een onderwijsinstelling gaat uit van de hoofdschool van die instelling en niet van de vestigingsplaats waar de opdracht concreet wordt uitgeoefend. De reffectatiecommissie beschikt dan ook enkel over de gegevens van de hoofdschool en niet van de vestigingsplaats waar de tewerkstelling daadwerkelijk gebeurt. Het valt niet aan de reffectatiecommissie toe, om na te gaan waar de plaats van het werk zich bevindt. De plaats van tewerkstelling vormt een onderdeel van de organisatie van het onderwijs, hetgeen toevalt aan de betrokken onderwijsinstelling zonder dat de Vlaamse reffectatiecommissie hierin kan tussenkomen. Het is om die reden dat in een toewijzingsbrief wordt vermeld dat de gereffecteerde contact moet opnemen met de school van reffectatie voor een verdere concretisering van zijn opdracht.

De reffectatiecommissie kan een reffectatie doen zonder rekening te houden met de afstand tussen de woonplaats van de gereffecteerde en de daadwerkelijke plaats van tewerkstelling. Het ligt dan op de weg van de gereffecteerde om na contact met de school van reffectatie, waarbij de details van zijn opdracht worden meegedeeld, na te gaan of er een geldige reden zou zijn om de reffectatie te weigeren en desgevallend die reden uiteen te zetten in een bezwaarschrift dat omstandig gemotiveerd moet zijn. Zo kan de betrokkene middels het bezwaarschrift de reffectatiecommissie ervan in kennis stellen dat de plaats van het werk op meer dan 60 kilometer van zijn woonplaats gelegen is en dat de verplaatsingsduur meer dan twee uren bedraagt. De bewijslast ter zake ligt bij het gereffecteerde personeelslid. De reffectatiecommissie dient niet ambtshalve over te gaan tot een onderzoek, in tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen.

16. *In casu* is verzoeker in de toewijzingsbrieven van 20 november 2017 uitgenodigd om contact op te nemen met het CVO BVS in Elsene. Verzoeker

ker heeft dit naar eigen zeggen daags na de ontvangst van de reffectatiebeslissingen – op 23 november 2017 – gedaan en stelt dat het betrokken CVO niet op de hoogte was van verzoekers reffectatie. Die stelling – waarvan verzoeker niet het bewijs levert – doet vragen rijzen, aangezien de reffectatiebrieven gelijktijdig aan de gereffecteerde en de betrokken onderwijsinstelling zijn verzonden, zodat het CVO gelijktijdig met verzoeker op de hoogte zou moeten zijn van diens reffectatie. In aanmerking genomen dat de reffectatie nog geen twee weken later een aanvang zou nemen, lijkt het ook weinig waarschijnlijk dat het betrokken CVO verzoeker die dag ook niet in het algemeen kon meedelen in welke vestigingsplaats de modules ‘Transportverzekeringen’ en ‘Tussenpersonen’ worden onderwezen en waar dus de tewerkstelling daadwerkelijk zou plaatsvinden. De Raad van State stelt daarbij vast dat zelfs indien verzoekers bewering correct is, verzoeker in ieder geval heeft verzuimd om later het CVO nogmaals te contacteren met een vraag om uitleg – hoewel daar nog de tijd voor was alvorens de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift verstreken zou zijn – zodat hij met kennis van zaken zijn bezwaarschrift kon opstellen. Verzoeker heeft er daarentegen voor geopteerd om daags nadien reeds een bezwaarschrift in te dienen bij de Vlaamse reffectatiecommissie.

17. Verzoeker heeft in dat bezwaarschrift dus niet verduidelijkt waar de plaats van het werk is. Evenmin heeft hij aangevoerd dat de plaats van het werk meer dan zestig kilometer van zijn woonplaats is verwijderd. Hij heeft enkel aangevoerd dat zijn verplaatsingsduur naar Elsene meer dan twee uren bedraagt.

In die omstandigheden vermocht de reffectatiecommissie, uitgaande van de gegevens waarover zij beschikte en de door verzoeker in zijn bezwaarschrift voorgelegde gegevens, stellen dat de “toewijzing gebeurt in een trekking en niet in een vestigingsplaats”, dat “[d]e commissie [...] als plaats van tewerkstelling de hoofdschool [neemt], in dit geval dus Pleinlaan 2 te Elsene”, dat “[v]oor de berekening van de afstand woon-werk [...] zij ook [uitgaat] van de afstand woonplaats-plaats hoofdschool, in casu 52 km” en dat “[d]e aangehaalde

verplaatsingsduur van meer dan 2 uur [...] dan ook niet aanvaard [kan] worden als geldige reden om het bezwaar te aanvaarden vermits de afstand van de woonplaats naar de school de 60 km niet overschrijdt”.

Zoals reeds uiteengezet diende de reffectatiecommissie hierbij niet te onderzoeken in welke vestigingsplaats van de onderwijsinstelling de modules ‘Transportverzekeringen’ en ‘Tussenpersonen’ worden onderwezen. Het is de onderwijsinstelling die instaat voor de concrete organisatie en het valt aan verzoeker toe om in het kader van zijn bezwaarschrift desgevallend te doen gelden en te bewijzen dat de plaats van het werk zich op meer dan zestig kilometer van zijn woonplaats bevindt, hetgeen verzoeker dus niet heeft gedaan.

Vanuit het oogpunt van de formelemotiveringsplicht, kon de Vlaamse reffectatiecommissie er in de bestreden beslissing dan ook mee volstaan, te stellen dat er geen geldige redenen worden aangehaald om het bezwaarschrift te aanvaarden en dat de opgenomen toewijzingen behouden blijven. Om deze redenen is er evenmin sprake van willekeur door de reffectatiecommissie.

18. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

19. Het tweede middel is genomen uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

Verzoeker voert aan dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij een “vereist bekwaamheidsbewijs heeft voor de modules Transportverzekeringen en Tussenpersonen” terwijl nergens wordt uiteengezet welke de vereiste bekwaamheidsbewijzen voor die modules zijn en dit niettegenstaande hij in zijn

bezwaarschrift had uiteengezet dat hij ter zake over geen enkele kwalificatie beschikt.

Voorts doet verzoeker gelden dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat er “geen specifieke” kwalificatie vereist is voor administratieve ondersteuning terwijl nergens wordt uiteengezet welke niet-specifieke kwalificatie vereist is – of anders gezegd welke “algemene kwalificatie” – en dit niettegenstaande hij in zijn bezwaarschrift had uiteengezet dat hij ter zake over geen enkele kwalificatie beschikt. De stelling dat “het schoolbestuur in overleg met u kan beslissen voor welke aspecten u het meest zinvol ingezet kan worden” acht verzoeker nietszeggend en een loutere bewering. Hij merkt op dat nergens wordt toegelicht in wiens hoofde het zinvol karakter moet worden beoordeeld.

Verzoeker klaagt ook aan dat niets wordt bepaald omtrent het tijdstip waarop de betrekking dient te worden vervuld en evenmin over het onderwijsniveau van de betrekking zodat hij niet kan nagaan of de combinatie met zijn hoofdberoep mogelijk is.

Verzoeker besluit dat hij door het voormeld gebrek aan motivering zelf op zoek moet gaan naar het vereiste bekwaamheidsbewijs of de algemene kwalificatie om zicht te kunnen krijgen op de beweegredenen van de bestreden beslissing, hetgeen in strijd is met de formelemotiveringswet.

20. Voor zover de verwerende partij doet gelden dat verzoeker via het internet op zoek kon gaan naar de vereiste bekwaamheidsbewijzen, repliceert verzoeker in de memorie van wederantwoord dat dit een motivering *post factum* betreft die het ongemotiveerd, willekeurig en onzorgvuldig karakter van de bestreden beslissing niet wegneemt. Er wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet welke de vereiste bekwaamheidsbewijzen zijn en waarom zijn argumentatie werd verworpen.

Wat betreft de “administratieve ondersteuning (niet organiek

ambt elektronisch doorsturen met code 165)”, benadrukt verzoeker dat nergens wordt uiteengezet welke algemene kwalificatie vereist is en dat hij geen algemene of specifieke kwalificatie heeft om te worden ingezet in het kader van het informaticabeheer.

21. In zijn laatste memorie stelt verzoeker nog dat het louter ontkennen van een argument geen toereikende motivering uitmaakt. Hij benadrukt ook dat hij geheel onwetend was wat werd bedoeld met de zinsnede ‘elektronisch doorsturen met code 165’ en dat noch de Vlaamse reffectatiecommissie, noch het betrokken CVO, hem daaromtrent enige verduidelijking kon verschaffen.

Beoordeling

22. In de toelichting bij het middel verduidelijkt verzoeker niet op welke wijze, naar zijn oordeel, de bestreden beslissing in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel en het verbod op willekeur. Het middel is in die mate onontvankelijk.

23. Verzoeker betwist niet dat hij over een diploma van licentiaat in de rechten en een bewijs van pedagogische bekwaamheid beschikt.

Overeenkomstig de bijlagen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2010 ‘betreffende de bekwaamheidsbewijzen en de salarisschalen voor de personeelsleden van de centra voor volwassenenonderwijs’, beschikt verzoeker daarmee over het vereist bekwaamheidsbewijs om de modules ‘Transportverzekeringen’ en ‘Tussenpersonen’ te onderwijzen.

Het volstaat dat in de bestreden beslissing wordt uiteengezet naar welke modules verzoeker wordt gereffecteerd en dat daaromtrent wordt gesteld dat verzoeker “een vereist bekwaamheidsbewijs heeft”. De Vlaamse reffectatiecommissie diende niet bijkomend te verwijzen naar het voormelde besluit van de Vlaamse regering.

24. De Vlaamse reffectatiecommissie heeft verzoeker op 20 november 2017 eveneens gereffecteerd naar het CVO BVS voor “3/32 administratieve ondersteuning (niet organiek ambt elektronisch doorsturen met code 165)”. In de bestreden beslissing wordt verzoekers bezwaar hieromtrent als volgt beantwoord:

“Aangezien er voor u niet voldoende organieke uren ter beschikking waren, kreeg u ook nog 3/32 administratieve ondersteuning conform artikel 17 en 47bis van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage; ‘... 5° na de toepassing van de procedure, vermeld in dit besluit, vastbenoemde personeelsleden die geheel of gedeeltelijk ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en voor wie geen reffectatie of wedertewerkstelling mogelijk is, beschikbaar stellen als administratieve ondersteuning onder de voorwaarden vermeld in artikel 47bis.’ Hier is geen specifieke kwalificatie voor vereist. Het schoolbestuur kan in overleg met u beslissen voor welke aspecten u het meest zinvol kan ingezet worden.”

De Vlaamse reffectatiecommissie wijst er duidelijk op dat voor deze opdracht geen specifieke kwalificatie – versta: geen kwalificatie waarvan betwijfeld kan worden of verzoeker die heeft – vereist is. Verzoeker kan moeilijk ernstig beweren dat uit de zinsnede ‘elektronisch doorsturen met code 165’ zou blijken dat van hem een specifieke kwalificatie in het informatiebeheer wordt verwacht. Zoals reeds bij de beoordeling van het eerste middel is uiteengezet, valt de organisatie van het onderwijs toe aan de betrokken onderwijsinstelling zonder dat de Vlaamse reffectatiecommissie hierin kan tussenkomen. De reffectatiecommissie had dan ook niet de bevoegdheid om in de plaats van het schoolbestuur uit te maken voor welke taken verzoeker kan worden ingezet. In dit opzicht volstaat de hiervoor vermelde motivering.

25. Tot slot dient te worden vastgesteld dat verzoeker in zijn bezwaarschrift geen enkele bezwaar heeft geuit omtrent de onduidelijkheid van het tijdstip waarop de betrekking dient te worden uitgeoefend, noch omtrent het on-

derwijsniveau. Bovendien valt het aan het schoolbestuur toe hieromtrent meer duidelijkheid te verschaffen. In de bestreden beslissing diende hier bijgevolg niet nader te worden op ingegaan.

26. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen november tweeduizend twintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren